

פני עין חמד

יִצְחָק אֶלְאָר ע"י בֵּית פִּכְסִית שְׂכוֹנֵת ע"ן חֲמַד - אֲבִשְׂרֵת צִיּוֹן

לעילוי נשמת יצחק אזולאי בן מזל ז"ל - נפטר בא' אלול תשס"ט

פְּרִשְׁת רְאָה - מִשְׁמַעוֹת חֲדָשׁ אֶלּוּל

שם אלול לחודש זה. האריז"ל כתב על הפסוק "אֶנְהָלִי יְדוֹ וְשִׁמְתִּילִי בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יָנוֹס שְׁמִי" - כי הוא מרמז בתוכו את חודש אלול, שהוא זמן מוכן כמקום לתשובה, וחייבים לנוס ולהימצא באווירת הימים המעוררים לתשובה, ואפילו החוטאים בשגגה ושלא במתכוון. שהרי הפסוק מדבר על רוצח בשוגג. - כך מחד גיסא.

ומאידך גיסא, בל נשכח: **אֶלּוּל** - הוא גם ראשי תיבות **אוי לו ואויל נפשו**, שאם לא שת לבו, לא חש ולא מרגיש בתוקף ימים אלה וחי ללא התבוננות, אזי יהיה תחת ביקורת בוטה של הנביא ישעיה: "יִדַּע שׁוֹר קִנְהוֹ וְחִמּוֹר אָבוֹס בְּעֵלָיו, יִשְׂרָאֵל לֹא יִדַּע עֲמִי לֹא תָּבֹן" (ישעיהו א', ג). עשיית דברים בצורה סטטית ללא שום פיקוח ובקרה - גורמת לאדם להשפיל את עצמו מדרגת אדם, שהרי כל גדלות האדם נמדדת בעצם חשיבותו. ואם הוא נגרר ואינו חושב בצורה עצמאית, הרי הוא יורד חלילה לדרגת בהמה המונהגת על ידי אחרים, ללא כל רצון הבנה והכוונה מצד עצמה.

תביעה זו, שאין לאדם לילך אחר הרגליו ונטיית טבעו, מופנית אלינו בפתחו של חודש אלול. אך לא תמיד ניכר שינוי וצורה, אלא ממשיכים לנהל חיים שגרתיים בימי אלול כבכל שאר חודשי השנה. הסיבה לכך נובעת, משום שאנחנו מוכים ב"תַּמְהוֹן לִבֵּב". הלב אטום ואינו יודע ומכיר את חומרת מחלתו. יהי רצון שנזכה בע"ה לפתוח הדעת והלב ולהכין עצמנו כראוי בחודש זה.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

השבת אנו מכריזים ומברכים את חודש אלול. ודורשי רשומות אמרו: "**רְאָה**" ראשי תיבות: **אואל לול הגיע**. חודש אלול הוא חודש לעריכת והגשת כתב הגנה ומפתח להצלחה במשפט, הוא חודש שדרכו ניתן להיכנס ולצאת בשלום.

אדמו"ר נכנס עם מספר חסידיו לתוך רכבת. ראה האדמו"ר כיצד גוי מאחד הכפרים אוחז בבגד חברו ומטלטלו בכל כוחותיו כדי לעורר הקשבה. מביט בפניו בכל הרצינות ואומר לו: "שמע נא ידידי! החודש הזה הוא קובע את כל עתידנו בשנה הקרובה". פנה האדמו"ר לחסידיו והסב את תשומת לבם למאמר הגוי ואמר: "שמעו נא חברים, הגוי הזה מתריע ומזהיר את חברו, שגורל השנה החדשה שלו תלוי בעבודה שבחודש זה. כך הדבר בדיוק ביחס לעבודתנו בחודש אלול, הוא הזמן שקובע את גורל השנה החדשה ואף את עתידנו בכלל".

בחודש הזה עלינו לשפר לא רק את הדברים השייכים בין אדם למקום אלא אף דברים השייכים והקשורים בין אדם לחברו. והדבר נרמז באותיות **אֶלּוּל - א' הוּב ל' מַעֲלָה וְנִחְמָדָל מָטָה**, לא נסתפק להיות אהוב למעלה, אלא גם נחמד למטה.

חודש אלול הוא חודש של התבוננות וסקירת חשבונות ומעשים. חודש זה יש בו קירבה אלוקית כפי שנדרש: **א' נִלְ דוּדִי וְדוּדִי לִי**. הגם ששם זה ניתן על ידי הכשדים, בכל זאת רואים שהייתה יד מכוונת ולא לחינם בחרו אותם גויים דווקא

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה
חגי פרזול וב"ב הודיה בת לבנה
מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים
איילת בת נעמה ארז בן שושנה
תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ
עידן בן רבקה עמית בן רבקה
ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר שמעון בן בייה כלימה
סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט
אילנה בת רוחמה חגית בת ז'ילה חיה
רונית בת סימי מירב בת שרה

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אתי רחל מרים בת יהודית
שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית
נטלי בת ירית אורית בת רחל

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורגיה
הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא
הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי
דליה אפרת בת נעיה ציון בן אורית
יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר
תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא
נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן ג'ולייט
עינת בת רחל ברכה ציון בן צ'חלה
ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחיה - בריאות ואריכות ימים
רחל בת זוהרה צביקה בן גולה
בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה
עדי בת רונית מסעודה וילדיה - ניסן בן נעיה
ז'ילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי
אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה
דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל
דניאל בן מיה סימה בת אולין
רוית בת צילה אודיה בת ברכה
ציון בן סאלח ניסים נתנאל בן יפה
אורה בת אסתר כמוס בן מנטינה
כל עם ישראל

07/08/2010		כ"ז אב תש"ע	
פרשת ראה			
הפטרה: "עניה סוערה" - ישעיה פרק נד'			
ש. קריץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:57	20:07	20:59
ת. אביב	19:15	20:05	20:56
חיפה	19:17	20:07	20:59
ב. שבע	19:15	20:05	20:56

העלון מוקדש להצלחת
ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

שו"אל ומשיב בהלכה – הלכות

האם יש הלכות מיוחדות לחודש אלול?

שאלה ?

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

תשובה !

חודש אלול ועשרת ימי תשובה הם הימים בהם ראוי לכל אדם לפשפש במעשיו ולהרבות בתורה ובמעשים טובים, ולשוב בתשובה שלמה הן מעבירות שבין אדם למקום והן מעברות שבין אדם לחברו. ואף על פי שהתשובה יפה ואפשרית בכל ימות השנה, בימים אלה ימינו של הקב"ה פשוטה לקבל את השבים בתשובה ביותר. ומנהג האשכנזים לתקוע בשופר אחר תפילת שחרית בכל בוקר מימי חודש אלול, כדי לעורר את העם לשוב בתשובה. וכן יש מהספרדים שנהגו לתקוע בשופר בחודש אלול בזמן אמירת הסליחות. מנהג חסידים ואנשי מעשה לבדוק בחודש זה את התפילין והמזוזות. אלא אם כן ידוע בבירור, שנכתבו ונעשו בהידור רב, אינו צריך לבדוקם.

מכסה על פשע

פעם נכנסה אישה אל רבי יהושע העשיל הצדיק מאפטא זיע"א, ובקשה להניח על שולחנו "פתקת בקשות", כמנהג החסידים. אולם הצדיק רמז למשמשו שלא יניח לה לאישה לקרב אצל שולחנו, וקרא כלפיה בנימה של תרעומת: "הרי אתמול עברת עברה פלונית, והיאך את מעיזה היום הזה לעבור את מפתן ביתי!".

האישה החווירה לשמע גערת הצדיק, אך מיד התאוששה מן התדהמה שאחזה בה, ואמרה בעיניים דומעות: "הקדוש ברוך הוא יודע את העברות של כל אדם ואדם, ובכל זאת אינו מבייש את החוטא, ואף מזכהו במחילה וכפרה על כל חטא ועוון. והרבי מאפטא אינו יכול להתאפק מלגלות חרפתה של אישה מסכנה, המבקשת סליחה ומחילה על חטאה?!"

הצדיק לא השיב דבר לאישה באותו מעמד, אלא רמז למשמשו שייטול מידה את "פתקת הבקשות", ותוך כדי עיון בכתוב זלגו עיניו דמעות מרוב התרגשות. וכשסיפר אחר כך הצדיק את המעשה באוזני תלמידיו ומקורביו, העיר במנוד ראש: "מעולם לא נצחני אדם בדברים, אלא אישה פשוטה זו, שצדקה בכל מילה שהשמיעה באוזניי ביום הזה".

בקשת סליחה

כאשר הגיע ר' אהרון מבעלז לישראל, נערכה לכבודו קבלת פנים המונית. הרבי הגיע לארץ לאחר שנות סבל ומכאוב שעברו עליו. הוא איבד בשואה את כל משפחתו ואת רבבות חסידיו וכאן החל לבנות מחדש את החסידות מהיסוד ממש. בני ירושלים יצאו בהמוניהם לקראתו, וביניהם היה גם הרב ישראל גרוסמן, אביו של חתן פרס ישראל, הרב יצחק דוד גרוסמן.

אלפים הסתובבו סביב המכונית שבה ישב הרבי, הדוחק היה עצום וגם הרב גרוסמן השתלב בין ההמון הרוגש. לשמחתו, הדחיפות קירבוהו למכוניתו של האדמו"ר בדיוק בשעה שהדלת נפתחה. וכך הוא מספר: "בין הבאים לקבל את פני הרבי, היה גם הרב החסיד הנעלה, ר' מרדכי הרש שמרלר. כשניגש ללחוץ את ידו של האדמו"ר, נדהם לשמוע מפיו את השאלה הבאה: 'האם שמך ר' מרדכי הרש?'". לאחר התשובה החיובית, אמר לו האדמו"ר: "טוב שפאת, זה שנים רבות רובץ עליי חוב מצפוני לבקש ממך סליחה".

החסיד עמד רועד כולו ולא הבין כלל למה האדמו"ר מתכוון. הרבי לא הותיר לו הרבה זמן לחשוב, ומיד הזכיר לו: "בזמן שהגעת אל אבי (ר' יששכר דב) בחצר הקודש בבעלז, נפלה בחלקי הזכות לארח אותך. מכיוון שדרכי הייתה ללמוד בלילות בקול רם, בוודאי הפרעתי לך בשינה. ולא הייתה לי אפשרות, באותה עת, להיפרד ממך ולבקש את סליחתך. עכשיו שיש לי ההזדמנות- מבקש אני ממך סליחה".

הרב לא נרגע עד ששמע מפיו של ר' מרדכי את המילים: "רבי, אני מוחל". בספרו "לב ישראל" כותב הרב גרוסמן: "המפגש הזה בין האדמו"ר לבין החסיד ומה שנאמר בו, ריגש את כולנו. מדובר היה באירוע שהתרחש לפני כעשרים שנים! בינתיים חרב העולם, מסכת של ייסורים איומים עברו על הרבי. ואומנם אותות הסבל הרב שעבר ניכרו על פניו המצומקות. למרות הכול, על מה חשב הרבי במעמד האדיר של קבלת הפנים? על האפשרות לבקש סליחה מיהודי שאולי הפריע את שנתו לפני כעשרים שנים!".

מנויים: לקבלת העלון חנם ב- email מיד'י שבוע שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, הצרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0506-615031 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון רח' הבשם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות בהלכה: נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633
--	--	--

הרב הגאון אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל המכונה הראי"ה: נולד בשנת ה'תרכ"ה (1865) בעיירה גריבה בלטביה. הרב הראשי האשכנזי הראשון של ארץ ישראל. פוסק, מקובל. גאון בנגלה ובנסתר. נחשב לאחד מאבות הציונות הדתית. עסק בנושאים רבים, כגון: אמונה, חסידות, גאולה, תורה, עם ישראל, א"י, תשובה, תפילה, קבלה וכו'. בצעירותו למד בישיבת וולוז'ין ופוניבז' ובישיבות אחרות. בשנת ה'תרמ"ח (1888) בהיותו בן 23 שנים בלבד, נתמנה לרבה של העיירה זיימל שבליטא. בשנת ה'תרנ"ב (1894) נבחר כרבה של בויסק. בשנת ה'תרס"ב (1904) עלה לא"י והתמנה כרבה של יפו והמושבות החדשות. בשנת ה'תרע"ז (1919) התמנה כרבה של ירושלים. ובשנת ה'תרע"ט (1921) נבחר לראש בית-הדין הגדול. בשנת ה'תרפ"ג (1924) ייסד את ישיבת "מרכז הרב" בירושלים וניהל אותה גם מבחינה חומרית, כאשר רעייתו עוזרת לו בדבר. ביתו היה פתוח לרווחה בכל שעות היום והלילה למתן עצה ולפסוק הלכה. נפטר ב-ג' אלול ה'תרצ"ה (1935) ממחלה. ציונו בהר-הזיתים. חי כ-70 שנים.

אישיותו של הרב קוק, ידיעותיו בנגלה ובנסתר וטוהר נפשו זכו להערכה רבה אצל הרבנים מרוב הזרמים השונים. שיטתו הייתה שנויה במחלוקת בשל דעותיו החדשניות והלאומיות (לשיטתו, השיבה לא"י היא התחלת הגאולה ולכן ביקש לקרב את החלוצים על אף אורח חייהם החילוני). מתנגדים לא היו חסרים לו ואף שהעריכוהו כחכם גדול בתורה, הכריזו עליו מלחמה רוחנית גדולה ומרה וטענו שהוא טועה בדעותיו, מלחמה שממנה סבל עד ימיו האחרונים. לעומת זאת, רבים צידדו בו, כדוגמת ה'חפץ חיים', שאף התבטא על הרב: **"דעו לכם כי הוא קדוש וטהור, וכל הנוגע בו לא יינקה!"**.

אשתו: אלטה בת-שבע (זיווג ראשון-בתו של האדר"ת). רייזה רבקה (זיווג שני, בתו של ר' צבי יהודה רבינוביץ תאומים, אחיו התאום של האדר"ת). **ילדיו:** פרידה חנה (זיווג ראשון). ר' צבי יהודה, בתיה מרים (זיווג שני). **רבותיו:** ר' אליעזר דון יחיא, ר' יעקב רבינוביץ, ר' ראובן הלוי לוין, ר' נח חיים אברהם שפירא, ר' גרשון תנחום, הנצי"ב מוולוז'ין ור' שלמה אלישיב.

אב: ר' זלמן. **אם:** מרת פרל זלטה. **מתלמידיו:** בנו ר' צבי יהודה (מראשיה הרוחניים של הציונות הדתית), ר' יעקב משה חרל"פ (ראש ישיבת מרכז הרב), ר' דוד כהן ("המזיר"), ר' אברהם אהרון רושטיין (הגאון מטברג, כיהן כר"י), ר' משה צבי נריה (מייסד ישיבות בני-עקיבא), ר' אריה לוין, ר' מנחם אושפיזאי, ר' יהושע קניאל, ר' יצחק הוטנר (בעל "פחד יצחק"), ר' יהודה גרשוני (העילוי מגרודנה), ר' שאול ישראלי (דיין), ר' שלום נתן רענן (חתנו), ר' יצחק גלזר (רבה של רמלה). ר' יצחק אריאלי, ר' אליהו יצחק פריסמן, ר' יצחק זונדל ריף ועוד רבים וחשובים.

מספריו: ישיבת הארץ ימאמרי הראי"ה יאגרות הראי"ה יעין אי"ה יאורות יאורות הקודש יאורות התשובה.

כמידי יום, התכנסו האנשים לתפילת מנחה בבית מדרשו של מרן הראי"ה קוק זצ"ל, הסמוך למושב בית הדין. עם השנים נוצרה חבורה קבועה של מתפללים, רובם סוחרים שעבדו בסביבה. לאחר התפילה נהגו לשבת ולשמע שיעור קצר מהרב ולחזור במהירות איש-איש לעבודתו.

יום אחד, לאחר שסיימו המתפללים את תפילת העמידה, המתין הש"ץ לרב שיסיים את תפילתו על מנת להתחיל בחזרת הש"ץ. המתפללים תמחו מה יום מיומים שכן על פי רוב הרב לא נהג להאריך כל כך. לאחר המתנה ארוכה, סימן הרב לש"ץ להתחיל בחזרה, למרות שטרם סיים את תפילתו. תמיהת הציבור עלתה והתעצמה כשסיימו את התפילה ואילו הרב שקוע כולו בתפילה. הם המתינו עוד דקות מספר בתקווה שהרב יסיים את תפילתו ויעביר את שיעורו כמידי יום, אולם כשהבינו כי הרב אינו עומד לקראת סיום, עזבו את בית המדרש והתפזרו לדרכם. למחרת, כשחזרו והתכנסו, סיפר אחד המתפללים כי ראה את הרב עומד בתפילה עד לאחר השקיעה- שעה בה עמדו להתחיל כבר את תפילת ערבית. בחשבון פשוט, הרב התפלל את תפילת שמונה עשרה במשך קרוב לשש שעות!

סיפור זה היה נוהג לספר הצדיק הירושלמי ר' אריה לוין זצ"ל, כשהוא מוסיף ומבאר את פשר מעשהו של הרב, אב בית הדין. באותו יום הכריע בית הדין בעניין גט מסובך ועמד לקראת סיום התהליך. כשהסופר עמד לסיים את כתיבת הגט הבחין הרב כי אחד העדים המיועדים לחתימה על הגט כותב מכתב אישי על נייר רשמי של הבנק ה'אנגלו-פלשתינה'. הרב חשש כי הנייר שווה פרוטה ואם כן יתכן, כי האיש הינו בגדר של גנב, הפסול לעדות. אולם הרב שלא רצה להלבין את פניו, חיפש עצה כיצד למנוע מהאיש להעיד בגט. כשהפסיקו את הדין על מנת להתפלל מנחה, החליט הרב להאריך בתפילה עד לאחר השקיעה, והיות שלא עורכים גיטין בלילה, לא תהיה ברירה אלא לדחות את הדין למחר, ואז כבר יהיו עדים אחרים.

אהבתו ועזרתו לזולת היו לשם דבר, גם כאשר אותו עניין בא על חשבון, כפי הנלמד מהמעשה שלפנינו: הרבנית, רעיית הרב קוק, התלוננה בפני ראש העיר כי בעלה לא קיבל משכורת מזה כמה חודשים, והם חיים מאשראי במכולת. כאשר שמע זאת ראש העיר, הכחיש וטען בכל תוקף כי הרב מקבל את משכורתו חודש בחודשו, והוא דואג אישית כי המשכורת מועברת לרב. מאחר והעניין היה תמוה ביותר, בדקו וראו-שאחרי קבלת המשכורת היה מרן הרב הולך לביתו, ובדרך היו ניגשים אליו יהודים במצוקה: "הרב, כבר לא נותנים לנו אשראי במכולת, ואנו רעבים". והיה הרב מחלק להם את כספו. כאשר הם שאלוהו: "ואיך הרב יקנה?", היה משיב: "לי יתנו בהקפה!".

עוד מעשה גדול מספר, כי הרב קוק ערך חופה לאיש עשיר. לאחר החופה הודה העשיר לרב ותוך כדי לחיצת יד העביר לו מטבע זהב. כאשר הרב הרגיש במטבע, הפיל אותו מרוב זעזוע ויצא.

"משה, בוא הביתה! עכשיו!". הנימה בה נאמרו הדברים הייתה ממש היסטורית. זו הפעם הראשונה שהרב משה בנימין קיבל קריאה כזו מאשתו, באמצע יום עבודה. "מה קרה?", נלחץ גם הוא. אשתו לא הצליחה לדבר יותר מדי. "עשה טובה ובוא הביתה. מיד!". הרב בנימין הבין שקרה משהו רציני באמת. הוא התפרץ לחדר המנכ"ל, אמר כי מוכרח לעזוב בפתאומיות וירד לרכבו. את הדרך ממקום עבודתו בתל אביב אל מקום מגוריו בקיבוץ שעלבים הוא גמא במהירות שיא, תוך שהוא נושא תפילה לשלומם של כל יקיריו. הוא לא ידע מה לחשוב.

קבלת הפנים, שציפתה לו בבית, הייתה באמת קשה. אחת מבנותיו שכבה על הרצפה אפאטית לגמרי, לא מגיבה לכלום. אולם הרב בנימין התעשת במהירות. הוא לקח את הבת על זרועותיו ואמר לאשתו לבוא עמו. שלושתם נסעו במהירות לחדר המיון בבית הרפואה 'אסף הרופא'.

המצב היה רחוק מלהרנין. הייתה זו דלקת קרום המוח חריפה. אחד הרופאים דיבר בכנות עם האב והעריך, כי הילדה נמצאת על עֶרֶשׁ דָּוִי. "בעוד ארבעה ימים היא אמורה לאבד הכרה, לאחר מכן ישתלט עליה החיידק לגמרי, ואם לא יקרה נס - היא תסיים את חייה בתוך זמן קצר".

הדברים נפלו על הרב בנימין כרעם ביום בהיר. בשלב זה העדיף לא לשתף את רעייתו במידע שקיבל. הוא ידע כי זה לא יתרום לה מאומה, בלשון המעטה. חלפו יומיים וכבר איבדה הילדה את הכרתה. אפילו את ארבעת הימים, שהעריך הרופא, היא לא המתינה. היה זה במוצאי שבת, יומיים לאחר איבוד ההכרה. הרב בנימין שב לשעלבים בשעת לילה מאוחרת, לאחר שהייה ארוכה בבית הרפואה. כשיצא מהמכונית, זיהה ברחוב את מיכאל קלמן - חסיד חב"ד, שהגיע מדי פעם לבקר את אמו שהתגוררה בשעלבים.

"שבוע טוב", הפטיר לעברו בפנים נפולות והמשיך בדרכו הביתה. "שבוע טוב", השיב מיכאל. "אתה נראה לא טוב". "נכון", לא הסתיר הרב בנימין את האמת. הוא גם סיפר למיכאל מדוע הוא נראה לא טוב. "אתה יודע?", אמר מיכאל בנימה אכפתית, "הרבי מליובאוויטש אומר כי במקרים כאלה יש לבדוק את המזוזות בבית. בוא נסיר את המזוזות מביתך וניגש לסופר סת"ם".

"עכשיו?", הביט הרב בנימין בשעונו. "בכלל, לפני ארבעה חודשים בלבד בדקתי את כל המזוזות", ניסה להתחמק. אבל מיכאל לא הרפה. "אל תקל ראש, הרב בנימין. אולי מכאן תצמח הישועה לבתך!". עיניו הבורקות של מיכאל לא הותירו לרב בנימין פתח מילוט. הוא נכנע והזמינו הביתה להסיר עמו את כל המזוזות.

השעה כבר הייתה שתיים בלילה, אולם זה לא מנע ממיכאל להתקשר לסופר סת"ם משכונת חב"ד בלוד ולהעיר אותו. "שבוע טוב", פתח, "אני מתנצל על השעה המאוחרת, אך מדובר בעניין של פיקוח נפש. ילדה שוכבת על עֶרֶשׁ דָּוִי ואנו רוצים להגיע לבדוק את המזוזות שבביתה. אפשר לבוא כעת?".

כאשר הגיעו הרב בנימין ומיכאל ללוד, כבר המתין להם הסופר ברחוב. הוא הכניס אותם לביתו וניגש מיד למלאכת הבדיקה. כמעט כל המזוזות נמצאו כשרות. רק אחת - זו שעל הפתח הראשי - נראתה זוועה. כנראה השמש יקדה עליה בעוז והמסה על הקלף חלק מבית המזוזה, כך שהאותיות כולן נראו חרוכות. המזוזה הייתה פסולה בעליל.

"עכשיו בתך תבריא בעזרת השם", אמר הסופר לרב בנימין, שעה שהגיש לו מזוזה חילופית כשרה ומהודרת. "מפך לבורא עולם", השתנק קולו של הרב בנימין. שעות ספורות לאחר מכן, בעשר בבוקר של יום ראשון, הגיע הרב בנימין לעבודה, לאחר לילה טרוף ומייגע. מיד עם בואו נקרא למשרד המנכ"ל. "רעייתך התקשרה לפני זמן מה וביקשה כי תגיע לבית הרפואה".

ההודעה הייתה קצרה ולאקונית, אולם הרב בנימין נלפת כולו באימה. הוא היה בטוח, כי הדיאגנוזה השחורה של הדוקטור - התממשה. אחוז טירוף נסע במהירות עצומה לבית הרפואה, החנה את רכבו בחריקה ושעט לכיוון חדרה של בתו. אשתו קידמה את פניו בפתח החדר. "מ.מה קרה לה?", זעק אליה נסער. עיניה נצצו בברק מחשיד. "התקשרתי כדי שתבוא לשחרר מכאן את הילדה".

הרב בנימין חיפש כסא קרוב. הוא היה בטוח כי הוא הוזה. "מה זאת אומרת?!", ניסה לעכל את דברי אשתו. כעת זלגו עיניה של אשתו דמעות. "ניסיתי כל העת לתפוס אותך בטלפון, אך לא הצלחתי. זה קרה אמש בין שלוש לארבע לפנות בוקר", סיפרה. "הילדה פקחה לפתע את עיניה וביקשה ללכת לשירותים. כמעט התעלפתי. מיהרתי לקרוא לאחות וזו קראה לרופא התורן, וכולנו היבטנו בילדה אחוזי השתוממות, לא מאמינים למראה עינינו. 'חוזים אנו תחיית המתים' אמר הרופא בפליאה". הנס השמימי השפיע עמוקות על משפחת בנימין וחולל בחייהם תפנית רבת משמעות. עד כמה עלינו לשמוע ולקיים דברי רבותינו, ועד כמה המזוזה יכולה להשפיע על מצבנו. ולא לחינם דרשו- כי המילה מזוזת בהיפוך אותיות הינה זז-מות.

הרב אטון שבתי בן אסתר יצ"ל
משה בן עליזה ז"ל
ליליאן בת רבקה ע"ה
אביבה בת איירן ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה
משה בן עישה ז"ל
חנה בת אילנה ע"ה
אלברט ציון בן נעמה ז"ל
יהודה בן רחל ז"ל
אינס בת מאירה ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
יעקב בן מרגלית ז"ל
יוסף מלכה בר סעדה ז"ל
משה בן רחל ז"ל
עמי בן אורה ז"ל
שבתאי בן חזלה ז"ל
שמואל בן יוכבד ז"ל
חיים בן רבקה ז"ל
משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל
בייה כלימה בת רות ע"ה

הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
מצליח בן אסתר ז"ל
שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כותון ע"ה
עליזה בת שמחה מרילי ע"ה
מרים בת בלה ע"ה
דוד בן רחל ז"ל
שושנה בת חבובה ע"ה
זבולון בן מרים ז"ל
ברוך בן ורדה ז"ל

הרב מרדכי צמח בן מזל זצ"ל
הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל
שרה בת חבובה ע"ה
יצחק בן חביבה ז"ל
סוליקה מלכה בת עישה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל
חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו
סלים בן ורדה שבזי ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
נעמה בת גורג'יה ע"ה
צדיק חכם בן חזלה ז"ל